

Diplomová práce „Institucionální analýza podpory české kinematografie“ prostřednictvím institucionální analýzy nahlíží a kriticky reflektuje dynamiku veřejně politických změn v přístupu k audiovizuální kultuře a její finanční podpoře z veřejných zdrojů. Subsystem audiovizuální politiky je nejdříve zasazen do širšího společenského a kulturního kontextu, a následně jsou zde identifikovány klíčové události, které ovlivnily formální instituce podpory kinematografie, jež je jedním z nejvýznamnějších odvětví audiovize. Po revoluci je kinematografie díky svému potenciálu generovat zisk pojmána neoliberální optikou a dochází tak k upozadění jejího uměleckého rozměru, schopnosti přenášet kulturní hodnoty či vzdělávat. I přes deklarované snahy státu kinematografii podporovat, veřejně politické instituce nepřinášejí koncepční řešení pro podfinancovaný systém české kinematografie, jehož fungování by mělo být ve veřejném zájmu. V posledních letech je možné sledovat změny těchto formálních institucí, které se snaží vnést do odvětví kinematografie opět kvalitativní rozměr a komplexnější pojetí, avšak bez koncepčního finančního zajištění tohoto odvětví, které stále není v podmínkách ČR ideální, nemůže být těchto cílů dosaženo.